

153. Perjantaina 27 päivänä marraskuuta 1998

kello 13

Päiväjärjestys

Ilmoituksia

Ulkopuolella päiväjärjestyksen

Ed. Saaren /kesk ym. välikysymys valtion rahoitusvastuusta vanhusten ja sairaiden hoidossa 5989

Välikysymys 5/1998 vp

Toinen käsittely

1) Hallituksen esitys laiksi eräiden valtion oppilaitoskiinteistöjen luovuttamisesta yksityisille ammatillisen koulutuksen järjestäjille 5990

Hallituksen esitys 213/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 49/1998 vp

2) Lakialoite laeiksi edustajanpalkkiosta annetun lain 6 §:n ja tuloverolain 70 §:n muuttamisesta

Lakialoite laiksi edustajanpalkkiosta annetun lain 1 b §:n muuttamisesta ”

Lakialoite 120, 121/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 50/1998 vp

3) Hallituksen esitys laiksi kalastuslain 88 §:n muuttamisesta ”

Hallituksen esitys 111/1998 vp
Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö 12/1998 vp

4) Hallituksen esitys eräiden opetustointa koskevien lakien muuttamisesta ”

Hallituksen esitys 150/1998 vp
Sivistysvaliokunnan mietintö 13/1998 vp

5) Hallituksen esitys laiksi opiskelijavalintarekisteristä ja ylioppilastutkintorekisteristä sekä siihen liittyviksi laeiksi 5995

Hallituksen esitys 59/1998 vp
Sivistysvaliokunnan mietintö 14/1998 vp

6) Hallituksen esitys laiksi asuntojen korjausavustuksista 5996

Hallituksen esitys 238/1998 vp
Ympäristövaliokunnan mietintö 5/1998 vp

Mietintöjen pöydällepano

7) Puhemiesneuvoston ehdotus eduskunnan työjärjestyksen muuttamisesta ... 5998

Puhemiesneuvoston ehdotus 2/1998 vp
Perustuslakivaliokunnan mietintö 8/1998 vp

8) Hallituksen esitys laeiksi rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain, tutkintavankeudesta annetun lain, pakkokeinonlain ja kansanterveyslain muuttamisesta ..

Hallituksen esitys 10/1998 vp
Lakivaliokunnan mietintö 17/1998 vp

9) Hallituksen esitys rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä laiksi rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain muuttamisesta ..

Hallituksen esitys 187/1998 vp
Lakivaliokunnan mietintö 18/1998 vp

10) Hallituksen esitys laiksi ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta 5998

Hallituksen esitys 149/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 51/1998 vp

11) Hallituksen esitys laiksi jäteverolain muuttamisesta ”

Hallituksen esitys 159/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 52/1998 vp
Lakialoite 60/1998 vp

12) Hallituksen esitys Brasilialle suunnattuun kansainväliseen rahoitusjärjestelyyn osallistumisesta sekä valtion takauksen myöntämisestä Suomen Pankille ”

Hallituksen esitys 260/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 53/1998 vp

13) Hallituksen esitys laiksi perusopetuslain 17 §:n muuttamisesta ”

Hallituksen esitys 261/1998 vp
Sivistysvaliokunnan mietintö 15/1998 vp

14) Lakialoite laeiksi lastensuojelulain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta ”

Lakialoite 142/1998 vp (Virpa Puisto /sd ym.)
Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunnan mietintö 28/1998 vp
Lakialoite 131/1997 vp
Toivomusaloite 276/1997 vp

15) Hallituksen esitys laiksi kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain kumoamisesta 5999

Hallituksen esitys 138/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 28/1998 vp

16) Hallituksen esitys laiksi Vakuutusvalvontavirastosta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi ”

Hallituksen esitys 163/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 29/1998 vp

17) Hallituksen esitys laiksi vakuutusyhtiölain muuttamisesta 5999

Hallituksen esitys 226/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 30/1998 vp

18) Hallituksen esitys laiksi vakuutusyhtiölain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi ”

Hallituksen esitys 233/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 31/1998 vp

19) Hallituksen esitys laeiksi eläkesäätiölain ja vakuutuslainsäädännön muuttamisesta ”

Hallituksen esitys 234/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 32/1998 vp

20) Hallituksen esitys laiksi merimieslain muuttamisesta ”

Hallituksen esitys 235/1998 vp
Työasiainvaliokunnan mietintö 12/1998 vp

Puhetta johtaa toinen varapuhemies Törnqvist.

Nimenhuudossa merkitään poissa oleviksi edustajat Andersson C., Aura, Juhantalo, Kiljunen, Koski M., Laitinen, Lehtosaari, Leppänen P., Markkula-Kivisilta, Olin, Sasi, Tulonen ja Viitamies.

Ilmoitusasiat:

Lomanpyynnöt

Vapautusta eduskuntatyöstä saavat tästä päivästä sairauden perusteella ed. Viitamies, virkatehtävien perusteella ed. Sasi sekä muun synn perusteella edustajat Juhantalo, M. Koski, Laitinen, Lehtosaari, P. Leppänen, Olin ja Tulonen sekä

tämän kuun 30 päivästä ensi joulukuun 2 päivään virkatehtävien perusteella edustajat Aaltonen, J. Kukkonen, Lamminen, Ranta-Muotio ja Rosendahl.

Uudet hallituksen esitykset

Toinen varapuhemies: Ilmoitetaan, että tasavallan presidentti on tänään antanut eduskunnalle hallituksen esitykset n:ot 263—269.

Valtiontilintarkastajain kertomus vuodelta 1997

Toinen varapuhemies: Ilmoitetaan, että valtiontilintarkastajain kirjelmän ohella tältä päivältä on eduskunnalle annettu valtiontilintarkastajain kertomus vuodelta 1997 (K 13/1998 vp). Tämä kertomus on nyt saatettu eduskunnan tietoon jakamalla se edustajille.

Kirjalliset kysymykset

Merkitään saapuneiksi vastaukset kirjallisiin kysymyksiin n:ot 1049, 1050, 1060, 1066, 1068, 1089, 1091, 1094, 1099, 1102, 1108, 1118, 1122, 1132, 1140, 1147, 1149, 1152, 1156, 1159, 1161, 1162, 1170, 1178, 1184, 1185, 1187, 1188, 1191, 1197, 1202, 1210 ja 1232.

Ed. Saaren /kesk ym. välikysymys valtion rahoitusvastuusta vanhusten ja sairaiden hoidossa

Välikysymys 5/1998 vp
Äänestykset

Toinen varapuhemies: Ulkopuolella päiväjärjestyksen tehdään päätös ed. Saaren ym. välikysymyksestä n:o 5 valtion rahoitusvastuusta vanhusten ja sairaiden hoidossa (VK 5/1998 vp). Keskustelu asiasta julistettiin viime istunnossa päättyneeksi.

Valtiopäiväjärjestyksen 37 §:n 2 momentin mukaisesti esitän nyt eduskunnan hyväksyttäväksi päiväjärjestykseen siirtymisen, jonka sanamuoto on seuraava: ”Kuultuansa annetun selityksen eduskunta siirtyy päiväjärjestykseen.” Kutsun tätä puhemiehen ehdotukseksi.

Vastoin puhemiehen ehdotusta on tehty kaksi ehdotusta perustelluksi päiväjärjestykseen siirtymiseksi.

Ed. Saari on ed. Mannisen kannattamana ehdottanut seuraavaa sanamuotoa: ”Kuultuaan hallituksen vastauksen eduskunta toteaa, että

hallitus ei ole esittänyt toimenpiteitä, joilla valtio kantaisi vastuunsa vanhusten ja sairaiden hoidosta, ja siirtyy päiväjärjestykseen.”

Ed. Räsänen on ed. Vistbackan kannattamana ehdottanut seuraavaa sanamuotoa: ”Eduskunta toteaa, että hallituksen tulee ohjata palvelurakenteen muutosta niin, että perheiden ja kotien asemaa vahvistamalla, avopalveluja kehittämällä ja hoitohenkilöstön työllisyyttä edistämällä saadaan tarvittavia resursseja laadukkaiden ja ihmisarvoisten sosiaali- ja terveystalveluiden ylläpitämiseen, ja siirtyy päiväjärjestykseen.”

Selonteko myönnetään oikeaksi.

Toinen varapuhemies: Päiväjärjestykseen siirtymistä koskevista ehdotuksista äänestettäessä ehdotan meneteltäväksi siten, että ensin äänestetään ed. Saaren ehdotuksesta ed. Räsänen ehdotusta vastaan ja sitten voittaneesta ehdotuksesta puhemiehen ehdotusta vastaan.

Menettelytapa hyväksytään.

Äänestykset ja päätös:

1) Äänestys ed. Räsänen ja ed. Saaren ehdotusten välillä.

Ed. Räsänen ehdotus ”jaa”, ed. Saaren ehdotus ”ei”.

Toinen varapuhemies: Äänestyksessä on annettu 118 jaa- ja 51 ei-ääntä, 15 tyhjää; poissa 15. (Ään. 1)

Eduskunta on tässä äänestyksessä hyväksynyt ed. Räsänen ehdotuksen.

2) Äänestys ed. Räsänen ehdotuksesta puhemiehen ehdotusta vastaan.

Puhemiehen ehdotus ”jaa”, ed. Räsänen ehdotus ”ei”.

Toinen varapuhemies: Äänestyksessä on annettu 132 jaa- ja 53 ei-ääntä; poissa 14. (Ään. 2)

Eduskunta on hyväksynyt puhemiehen ehdotuksen ja siirtyy päiväjärjestykseen.

Asia on loppuun käsitelty.

Päiväjärjestyksessä olevat asiat:**1) Hallituksen esitys laiksi eräiden valtion oppilaitoskiinteistöjen luovuttamisesta yksityisille ammatillisen koulutuksen järjestäjille**

Toinen käsittely
Hallituksen esitys 213/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 49/1998 vp

Toinen varapuhemies: Käsittelyn pohjana on valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 49. Ensin sallitaan asiasta yleiskeskustelu, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Yleiskeskustelua ei synny.

Yksityiskohtaisessa käsittelyssä hyväksytään keskustelutta 1—3 §, johtolause ja nimike.

Lakiehdotuksen toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

2) Lakialoite laeiksi edustajanpalkkiosta annetun lain 6 §:n ja tuloverolain 70 §:n muuttamisesta**Lakialoite laiksi edustajanpalkkiosta annetun lain 1 b §:n muuttamisesta**

Toinen käsittely
Lakialoite 120, 121/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 50/1998 vp

Toinen varapuhemies: Käsittelyn pohjana on valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 50. Ensin sallitaan asiasta yleiskeskustelu, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotusten yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Yleiskeskustelua ei synny.

Yksityiskohtaisessa käsittelyssä hyväksytään keskustelutta valtiovarainvaliokunnan mietinnössä ehdotettujen,

lakialoitteisiin n:ot 120 ja 121 pohjautuvan ensimmäisen lakiehdotuksen 1 b ja 6 §, voimaantulosäännös, johtolause ja nimike sekä

lakialoitteeseen n:o 120 pohjautuvan toisen lakiehdotuksen 70 §, voimaantulosäännös, johtolause ja nimike.

Lakiehdotusten toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

3) Hallituksen esitys laiksi kalastuslain 88 §:n muuttamisesta

Toinen käsittely
Hallituksen esitys 111/1998 vp
Maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö 12/1998 vp

Toinen varapuhemies: Käsittelyn pohjana on maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö n:o 12. Ensin sallitaan asiasta yleiskeskustelu, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Yleiskeskustelua ei synny.

Yksityiskohtaisessa käsittelyssä hyväksytään keskustelutta 88 §, voimaantulosäännös, johtolause ja nimike.

Lakiehdotuksen toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

4) Hallituksen esitys eräiden opetustointa koskevien lakien muuttamisesta

Toinen käsittely
Hallituksen esitys 150/1998 vp
Sivistysvaliokunnan mietintö 13/1998 vp

Toinen varapuhemies: Käsittelyn pohjana on sivistysvaliokunnan mietintö n:o 13. Ensin sallitaan asiasta yleiskeskustelu, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotusten yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Yleiskeskustelu:

Ed. Korteniemi: Arvoisa rouva puhemies! Hallituksen esitys sisältää monta erillistä lakiehdotusta. Ensinnäkin haluan todeta myönteisenä sen, että tässä yhteydessä korjataan valtionosuussäädöksiä niin, että nykyistä paremmin turvataan saamen kielen ja saamenkielinen opetus kouluissamme. Esityksen mukaan saamelaiten kotiseutualueen kunnille ryhdytään myöntämään erikseen valtionavustusta saamenkielisen ja saamen kielen opetuksen kustannuksiin. Valtionavustus olisi määrällisesti sidottu toteutuneen opetuksen määrään, ja se olisi siten mainittuun tarkoitukseen korvamerkittyä rahaa.

Saamelaiten kotiseutualueen kunnissahan on ollut pitkään kiistaa siitä, saako kunta riittävästi valtionosuutta saamen kielen ja saamenkielisen

opetuksen järjestämiseen. Nyt on toivottavaa, että nämä kiistat loppuvat, kun rahoitus tulee valtiolta korvamerkittynä. Tästä esityksestä annan vilpittömät kiitokset hallitukselle ja opetusministeri Heinoselle. Tämä on todella hyvä ja toivottu lakiehdotus.

Toinen asia, joka on myöskin minusta myönteistä tässä lakiehdotuspaketissa, on yrittäjien oppisopimuskoulutus, joka tehdään nyt tällä lailla mahdolliseksi. Tärkeätä on myöskin se, että toiselle yritykselle voidaan nyt maksaa korvausta oppisopimuskoulutuksessa olevan yrittäjän neuvonnasta ja ohjaamisesta aiheutuvista kustannuksista. Mutta lakiehdotuksen perusteluista ilmenee, että korvaus on kuitenkin tietyllä tavalla harkinnanvarainen, sillä ehdotuksessa sanotaan, että ”voidaan maksaa” korvausta.

Mielestäni sanat ”voidaan maksaa” tulisi korvata sanalla ”maksetaan”. Silloin se merkitsee sitä, että aina kun kustannuksia syntyy, ne myöskin korvataan aivan samalla tavalla kuin muusakin oppisopimuskoulutuksessa, eikä näin ollen tässä mitään poikkeusta synny, kun on kysymyksessä yrittäjän oppisopimuskoulutus.

Tässä pykälässä tullaan myöskin käsittelemään työhönohjausta, joka on hyvin tärkeä osa myöskin silloin, kun on kysymys yrittäjän oppisopimuskoulutuksesta. Mielestäni kuitenkin se jää sillä tavalla avoimeksi, ettei riittävän yksityiskohtaisesti tätä asiaa määritellä, miten se tulee järjestää. Senpä takia näen tärkeäksi sen, että erikseen asetuksella tullaan tarkemmin säätelämään se, millä tavalla työhönohjaus tulee järjestää.

Sitten esitykseen sisältyy jälleen ehdotuksia siitä, että valtionosuuksien maksatuksia lykätään. Kysymys on ennen vuosia 1993 ja 1994 syntyneistä kuluista, jotka tulisi nyt vuonna 1999 maksaa kunnille, mutta hallitus esittää jälleen, että näitä maksatuksia lykätään nyt vuoteen 2002. Kysymys on kunnille ja myös yksityisille oppilaitoksille sekä muun muassa opintokeskuksille tulevista valtionosuuksista. Kyllä minusta valtion tulisi huolehtia velvoitteistaan ajallaan eikä siirtää vastuitaan niille, joitten maksukyky on paljon heikompi kuin valtiolla. Summahan on valtiontalouden mittakaavassa, näin voi sanoa, merkityksetön, mutta taloudellisesti jo ennestäänkin ahtaalla toimiville organisaatioille pienikin määräraha on tärkeä. Kun kysymys on kaiken lisäksi jo vuosia sitten syntyneistä menoista, puuttuvien pienten valtionosuuksien kuljettaminen kirjanpidossa aiheuttaa suhteettomasti ylimääräistä työtä. Tästä nimenomaan esimerkiksi opintokeskusten edustajat valiokunnassa muis-

tuttivat valiokuntaa. Siksi tulenkin esittämään jatkossa, kun mennään yksityiskohtaiseen käsittelyyn, että esitykset valtionosuuksien maksatuksien lykkäämisestä hylätään.

Ed. Gustafsson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Ed. Korteniemi käytti asiallisen puheenvuoron laista. Kommentoisin lähinnä kahta asiaa.

Puheenvuoronsa loppuosassa ed. Korteniemi käsitteli maksamattomia valtionosuuksia. Sivistysvaliokunta kuitenkin täysin yksimielisesti mietinnössään toteaa, miten valiokunta pitää välttämättömänä, että hallitus selvittää mahdollisuudet maksaa suunniteltua nopeammassa aikataulussa loppuerät niille koulutuksen järjestäjille, joille tilanteesta aiheutuu erityistä kohtuutonta tai joille maksettava loppuerä on vähäinen. Tähän kipukohtaan on kiinnitetty vakavasti huomiota.

Toinen asia, johon ed. Korteniemi puuttui, oli yrittäjien oppisopimuskoulutus. Tältäkin osin valiokunta otti kantaa korvausvelvollisuuteen. Tämähän on uusi ja hyvin merkittävä asia, että toinen yrittäjä ryhtyy ikään kuin oppisopimussuhteessa kouluttamaan toista yrittäjää. Siitä ei aina pääsääntöisesti aiheudu korvausperusteita. Tämä on asia, jota on varmaan syytä seurata, onko tarvetta mennä siihen suuntaan kuin ed. Korteniemi ehdotti, että se olisi velvoittava. Kuitenkaan aina ei synny kustannuksia, joten esitys, jonka ed. Korteniemi teki, ei välttämättä ole tarpeellinen. Sen vuoksi sivistysvaliokunta päätyi siihen ratkaisuun kuin päätyi.

Ed. Korteniemi (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ensinnäkin yrittäjien oppisopimuskoulutuksesta. Totta kai mekin lähdemme siitä, että kustannukset maksetaan vain siinä tapauksessa, että niitä on todella syntynyt. Asia ilmenee myös muutosehdotuksestamme, jonka sivistysvaliokunnassa teimme, ja se on kirjattu myös vastalauseeseen. Vastalauseemme kohta kuuluu suoraan pykälässä näin: ”Koulutuskorvausta maksetaan toiselle yritykselle tai organisaatiolle oppisopimuskoulutusta saavan yrittäjän työhönohjauksesta ja neuvonnasta aiheutuvin kustannuksiin.” Sehän on täsmälleen sanottu, että silloin, kun kustannuksia syntyy, ne maksetaan.

Nyt hallituksen esitys lähtee siitä, että ”voidaan maksaa”. Senhän olemme kaikessa lainsäädännössä nähneet, että kun harkinnanvaraa on, sitä yleensä aina käytetään. Pelättävissä on, että

tässäkin tapauksessa sitä voidaan käyttää sillä tavalla, että kaikkia kustannuksia samojen perusteitten mukaan kuin muussa oppisopimus-koulutuksessa ei makseta.

Mitä tulee pienten valtionosuuksien lykkäämiseen, nehän ovat syntyneet jo ennen vuotta 1994. Mitä tässä enää toimikuntia tarvitaan, kun näin monta vuotta on ollut aikaa hoitaa asia, kun kysymys on enää kokonaisuudessaan vain 2 miljoonasta tai opintokeskusten osalta vain noin miljoonasta? Asia pitäisi nyt hoitaa. Sen takia tulenkin esittämään lain hylkäämistä.

Ed. M a n n i n e n : Arvoisa rouva puhemies! Aluksi ed. Gustafssonille: Lämmin osanotto ei riitä, rahaa täytyisi olla eväänä. Silloin voitaisiin saada jotakin aikaan.

Yhdyn lämpimästi niihin kiitoksiin, joita ed. Korteniemi osoitti siitä, että saamelaisen koulutus tulee tällä lain muutoksella nyt järjestykseen ja sille kuuluvaan asemaan myös talouden suhteen.

Haluan tässä yhteydessä kuitenkin erikseen todeta sen valitettavan tosiseikan, että kun 17 §:n mukainen perusopetuksen yksikköhinta on ensi vuodelle vahvistettu, siinä yhteydessä vahvistamisperusteina olevia erilaisia kertoimia on muunnettu sillä tavalla, että monet, erityisesti harvaan asutut kunnat, tulevat menettämään markkamääräisesti melko huomattavia summia valtionapuina.

Alustavien tarkastelujen mukaan näyttää siltä, että myös saamelaisalueen kunnat menettävät suurin piirtein sen markkamäärän, minkä ne tulevat saamaan. Kokonaisrahoitusosuus kunnalle ei lisäännä, ja kun ne muutenkin ovat olleet erittäin suurissa taloudellisissa ongelmissa, tulee se jatkossa merkitsemään sitä, että muu koulutoimi valitettavasti kärsii. Koulutoimi tulee kärsimään monissa muissakin harvaan asutuissa laaja-alaisissa kunnissa. Tältä osin pidän valitettavana tapahtunutta kehitystä.

Ed. A i t t o n i e m i : Rouva puhemies! Olen kauhiast hämmästynyt, sanoi Hietanen Tuntemattomassa sotilaassa. Taisi olla siinä kohtaa, kun aprikoiitiin sitä, mistä ihminen on syntynyt.

Kyllä minä ymmärrän vielä tämän, että yrittäjä on oppisopimuskoulutuksessa toisen yritykseen. Se on ihan mahdollista sekä teoriassa että käytännössä, jos nyt sitten esimerkiksi joku saman alan yrityksessä antaa tietoja, mitä on itse kokemuksesta kerännyt toiselle oppisopimuskoulutuksessa olevalle yrittäjälle. Mutta sitä

minä en ymmärrä lainkaan, että yrittäjä voi olla omassa yrityksessään oppisopimuskoulutuksessa, astua johtajan paikalla rivimiehen tilaan ja lähteä oppimaan sieltä, mitä omassa yrityksessä on oppimista. Kyllä se on aika hauska homma minun mielestäni.

Totta kai yrittäjä tarvitsee, niin kuin aikaisemmin asian ensimmäisessä käsittelyssä totesin, koulutusta kaikenlaisessa, tietoliikenteessä ja monissa muissa asioissa, mutta se, että hän alkaa oppisopimuskoulutuksen omassa firmassaan, on kyllä tätä 2000-luvun lopun hullutusta. On mukava nähdä jossakin vaiheessa, kuinka tämä toteutuu, kuinka nämä oppivat siellä omassa firmassaan ja mikä on sen oppimisen perusta, sekinkin olisi mukava tietää.

Ed. I h a m ä k i : Arvoisa puhemies! Yhtäkiä kuulemalta vaikuttaa mielenkiintoiselta, että joku voi olla oppisopimuskoulutuksessa omassa yrityksessään. Mutta kun käy sittemmin ilmi, että asianomainen yrittäjä ei saa koulutuskorvausta omassa yrityksessään suoritettavasta opintoihin kuuluvasta käytännön työstä, asia tulee ymmärrettävämmäksi. Toiselle yritykselle sen sijaan voidaan tarvittaessa maksaa korvausta oppisopimuskoulutuksessa olevan yrittäjän neuvonnasta, ja valiokunta onkin aivan oikein mielestäni korostanut sitä, että korvauksen maksamisen tulee olla pääsääntö eli korvausta maksetaan, jos toisen yrityksen aikaa ja asiantuntemusta käytetään hyväksi.

Kaikkienensa on pidettävä myönteisenä yrittäjien oppisopimuskoulutusmahdollisuuksien lisäämistä.

Ed. V e h v i l ä i n e n : Arvoisa puhemies! Puutun ainoastaan yrittäjän oppisopimuskoulutusasiaan. Perustelen vielä keskustan vastalauseita näiltä osin. Kysymys on sanamuodosta "voidaan maksaa" tai "maksetaan". Ainakin itseenäen, että kun on aivan uudesta asiasta kysymys, jotta pystyisimme saamaan toisista yrityksistä nimettyjä henkilöitä työhönohjaukseen, silloin on järkevää, että lakiin on kirjoitettu, että "maksetaan", eli on kannustin, on varmuus siitä, että niistä työtunneista, joita ohjaukseen käytetään, tulee myös korvaus.

Toinen asia eli työhönohjaus, josta vaadimme, että se pitäisi määritellä asetuksessa, liittyy oikeastaan samaan asiaan eli siihen, kun ed. Gustafsson sanoi puheenvuorossaan, että toinen yrittäjä ryhtyy ohjaamaan oppisopimuksessa olevaa yrittäjää. Näin on toivottavaa, mutta eihän meil-

lä voi olla sellaista varmuutta, että näin varmasti tapahtuu. Haluan korostaa sitä, että kun perinteinen oppisopimus on sopimus, joka on työsopimus ja kolmen kauppa — työntekijän, työnantajan ja koulutuksen järjestäjän — yrittäjän oppisopimus on kahden kauppa eli yrittäjän, joka on oppisopimuksessa, ja koulutuksen järjestäjän välinen sopimus. Siihen ei sitouteta sopimuksella erikseen työhönohjausta antavaa yrittäjän edustajaa. Sen takia keskusta lähtee siitä, että olisi hyvä, että myös yrittäjän oppisopimuksessa olisi samat vaatimukset kuin muissakin oppisopimuksissa.

Ed. **Karjula**: Arvoisa rouva puhemies! Yrittäjän oppisopimuksen toteutuminen on erittäin merkittävä uudistus. Haluan lyhyesti puuttua asiaan, joka jo edellä on tullut esille, että tähän jää tavallaan se mahdollisuus, että riittävän osaavaa tutor-neuvojajoukkoa ei voida varmistaa yrittäjäoppisopimukseen, ellei varmistuta siitä, että myös palvelu voidaan korvata. Näen tämän suurena epäkohtana senkin vuoksi, että tällekin vuodelle varatut oppisopimusmäärärahat työntekijöiden oppisopimukseen ovat olleet liian pienet. Minusta tähän joka tapauksessa tulee kiinnittää jatkossa riittävä huomio, että varmistutaan siitä, että yrittäjät, jotka toimivat toisten, alkavien yrittäjien ohjaajina, saavat myös korvauksen työstään.

Ed. **Gustafsson**: Arvoisa puhemies! Kuten käyty keskustelu on osoittanut, yrittäjien oppisopimuskoulutukseen liittyy mielenkiintoisia periaatteellisia kysymyksiä, osin ongelmiaakin, joihin löytyy käytännön kautta ratkaisuja. Erityisesti yrittäjäoppisopimuskoulutuksessa määriteltävä tutor tai ohjaaja on erittäin tärkeä asia. Itse asiassa sivistysvaliokunta paransi tältä osin merkittävästi hallituksen esitystä, kun se oivalsi ja näki, miten tärkeää tällainen pätevä ohjaus itse asiassa koko yrittäjien oppisopimuskoulutuksen kannalta on. On tärkeää, että ohjaaja on, mutta asian voisi myös kääntää sillä tavalla, että tässä ei ole loppujen kysymys isoista rahoista, ja jos aikaa, tilaa ja muita käytetään, korvaus maksetaan, mutta ei myöskään löydy välttämättä parasta motiivia ja henkilöä korvauksen kautta vaan siitä, että nähdään asian muu koulutuksellinen ja yhteiskunnallinen merkitys.

Kun näitä ongelmia nyt on, valiokunta edellytti, että kolmen vuoden päästä, kun koko koululainsäädäntö tulee eduskuntaan takaisin arvioitavaksi, myös yrittäjien oppisopimuskoulu-

tus on mukana silloin, jolloin pääsemme näihin asioihin uudelleen kiinni ja olemme viisaampia, kun yrittäjien oppisopimuskoulutuksesta on saatu käytännön kokemuseräistä tietoa.

Ed. **Aittoniemi**: Rouva puhemies! Nyt minulle välähti tämä asia, kuinka omassa yrityksessä oppisopimuskoulutuksessa olo voi tapahtua, enkä iloisena asiasta millään malttanut olla vaan halusin tuoda sen myös julki. Onhan sillä tavalla, että jos joku ostaa yrityksen, jonka kanssa ei ole ollut koskaan missään tekemisissä, sen tyyppisen yrityksen, ja alkaa opiskella sen johtajaksi, siis jos minä ostan sähkötekniikan yrityksen ja lähden opiskelemaan sen yrittäjäksi, niin totta kai voin olla siinä oppisopimuskoulutuksessa. Hiukan tämäkin tuntuu oudolta, mutta kun herra ministeri on paikalla, niin hän voisi minua valistaa, ettei minun tarvitse tätä asiaa koko pyhän ajan miettiä, miten oppisopimuskoulutus tapahtuu omassa yrityksessä.

Ed. **Savela**: Rouva puhemies! Silloin, kun koululakeja käsiteltiin ja hyväksyttiin koululakiuudistus, siinä yhteydessä tarkasteltiin kokonaisuutta aika perusteellisesti. Minusta on paikallaan tässä tilanteessa saada myös vähän kokemusta asiassa ja suorittaa arviointi ja sen jälkeen tehdä jatkopäätöksiä. Myös oppisopimuskoulutus kuuluu tähän kokonaisuuteen. Sivistysvaliokunta on lähtenyt aivan perustellusti tarkastelemaan asiaa pohjalta, jossa meillä on faktaa käytettävissä, kun uusia rahareikiä haetaan.

Opetusministeri **Heinonen**: Arvoisa puhemies! On erittäin hyvä, että muutokset, joita lainsäädäntökokonaisuuteen sisältyy, herättävät keskustelua.

Ed. **Aittoniemelle** suoraan kysymykseen vastaus siitä, miten on mahdollista, että yrittäjä osallistuu oppisopimuskoulutukseen omassa yrityksessään. Itse asiassa ainoa asia, joka erottaa yrittäjän suhteessa normaaliin oppisopimukseen on se, että kun tavallisesti oppisopimus perustuu työsopimuksen solmimiseen, niin tässä tapauksessa tietysti työsopimusta ei solmita.

Muilta osin oppisopimuskoulutuksessa on kysymys siitä, että teoria ja käytäntö kohtaavat, ja silloin on paitsi tutorin merkitys olennainen tietysti myös oppilaitoksen merkitys, joka tässä on tukena. Sen merkitys teorian antamisen kautta on olennainen. Tietysti ihan samalla tavalla kuin muussakin oppisopimuskoulutuksessa sitä teoriaa sovelletaan käytäntöön käytännön työ-

elämässä. Yrittäjät itse ovat nähneet äärimmäisen tärkeäksi, että tämän kaltainen koulutautumismahdollisuus syntyy, ja uskon, että he ovat kuitenkin parhaita arvioimaan sitä, onko tarvetta tämän kaltaiselle oppimisen muodolle.

Ed. Manniselle haluaisin sanoa liittyen tähän saamelaisalueen rahoituskokonaisuuteen, että silloin kun tämä esitys valmisteltiin työryhmän pohjalta, jossa myös saamelaisalueen kunnat olivat edustettuina, niin esitys piti sisällään myös kokonaisuuden, johon liittyvät harkinnanvaraiset valtionavustukset. Kyllä hyvässä yhteishengessä ja tietoisina siinä työryhmässä tehtiin ne ratkaisut, joissa toisaalta tuli tämä korvamerkitty ratkaisu, joka on nyt tässä esityksessä, josta parhaillaan keskustelemme, ja toisaalta ne ratkaisut, joita harkinnanvaraisten valtionavustusten osalta tehtiin, ja kaikki olivat samaa mieltä siitä, että tämän kaltaisen kokonaisuuden pohjalta voidaan edetä.

Ed. Korteniemelle näistä niin sanotuista valtionosuuksien hännistä. Se häntien summa ei ole pelkästään muutaman miljoonan asia, vaan isompi kokonaisuus. Kokonaisuudessaan tietysti mielellään tekisi niin, että kyettäisiin maksamaan sen kaltainen sitoumus pois, mutta valitettavasti näin ei kyetä ensi vuoden budjetin raameissa tekemään. Se ei ole myöskään aivan uusi tilanne, että ollaan tämän kaltaisessa tilanteessa. Eli muistaakseni ainoastaan yhden kerran viime vuosien aikana on kyetty maksamaan ja silloinkin maksettiin ainoastaan osa sille vuodelle koituvasta rasitteesta. Näin oli tilanne myös silloin, kun keskusta oli hallituksessa. Silloin tehtiin myös saman kaltaisia ratkaisuja, että näitä niin sanottuja häntiä jouduttiin siirtämään budjetti- tiukkuuden takia seuraaville vuosille.

Ed. Manninen: Arvoisa rouva puhemies! Ettei tule väärää käsitystä, niin ministeri Heinolle totean, että en tarkoittanut harkinnanvaraisia valtionosuuksia, vaan kun noin viikko sitten on vahvistettu uudet perusopetuksen yksikköhinnat, niiden perusteiden mukaan näyttää siltä, että monet harvaan asutut ja laaja-alaiset kunnat indeksitarkistuksista huolimatta menettävät selkeästi valtionosuuksissa, jolloin kokonaistilanne muodostuu aika huolestuttavaksi, ja se koskee myös näitä saamelaisalueen kuntia.

Ed. Korteniemi: Arvoisa rouva puhemies! Ministeri Heinosen puheenvuoron johdosta totean, että ne valtionosuudet, jotka kunnilta nyt lykätään, nehan ovat kaiken kaikkiaan 210

miljoonaa, ja se on todella suuri summa. Kun tiedämme, minkälaisissa vaikeuksissa kunnat ovat oman taloutensa kanssa, niin ei minun mielestäni ole kohtuullista se, että valtio jatkuvasti lykkää näitä ja jo näin vanhoja valtionosuuksia ja niiden maksatuksia.

Kansanopistoilta tässä on menossa miljoona, siis siirretään niiden valtionosuuksia, ja opintokeskuksen osalta myös noin miljoona. Juuri näille pienille opintokeskuksille se on kyllä merkittävä raha, mikä tässä taas kerran siirtyy.

Yleiskeskustelu julistetaan päättyneeksi.

Yksityiskohtaisessa käsittelyssä hyväksytään keskustelutta ensimmäisen lakiehdotuksen 10, 43 ja 44 §, voimaantulosäännös, johtolause ja nimike.

Eduskunta ryhtyy toisen lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

17 §

Keskustelu:

Ed. Korteniemi: Arvoisa puhemies! Ehdotan, että pykälä saa sen muodon, joka on vastalauseessa.

Ed. Vehviläinen: Arvoisa puhemies! Kannatan ed. Korteniemen ehdotusta.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

Toinen varapuhemies: Keskustelussa on ed. Korteniemi ed. Vehviläisen kannattamana ehdottanut, että pykälä hyväksyttäisiin vastalauseeseen mukaisena.

Selonteko myönnetään oikeaksi.

Äänestys ja päätös:

Mietintö ”jaa”, ed. Korteniemen ehdotus ”ei”.

Toinen varapuhemies: Äänestyksessä on annettu 115 jaa- ja 49 ei-ääntä, 1 tyhjä; poissa 34. (Ään. 3)

Eduskunta on hyväksynyt mietinnön.

Voimaantulosäännös, johtolause ja nimike hyväksytään keskustelutta.

Eduskunta ryhtyy kolmannen lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

1, 17, 19, 43, 50 ja 57 a § hyväksytään keskustelutta.

63 §

Keskustelu:

Ed. Korteniemi: Arvoisa puhemies! Tämä pykälä koskee valtionosuuksien maksatuksen lykkäämistä. Ehdotan vastalauseen mukaisesti, että tämä pykälä poistetaan.

Ed. Vehviläinen: Arvoisa puhemies! Kannatan ed. Korteniemen ehdotusta.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

Toinen varapuhemies: Keskustelussa on ed. Korteniemi ed. Vehviläisen kannattamana ehdottanut, että pykälä poistetaan.

Selonteko myönnetään oikeaksi.

Äänestys ja päätös:

Mietintö ”jaa”, ed. Korteniemen ehdotus ”ei”.

Toinen varapuhemies: Äänestyksessä on annettu 109 jaa- ja 49 ei-ääntä; poissa 41. (Ään. 4)

Eduskunta on hyväksynyt mietinnön.

Voimaantulosäännös, johtolause ja nimike hyväksytään keskustelutta.

Eduskunta ryhtyy neljännen lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

28 §

Keskustelu:

Ed. Korteniemi: Arvoisa puhemies! Myös tämä pykälä koskee valtionosuuksien maksatuksen lykkäämistä. Ehdotan, että pykälä poistetaan.

Ed. Vehviläinen: Arvoisa puhemies! Kannatan ed. Korteniemen ehdotusta.

Keskustelu julistetaan päättyneeksi.

Toinen varapuhemies: Keskustelussa on ed. Korteniemi ed. Vehviläisen kannattamana ehdottanut, että pykälä poistetaan.

Selonteko myönnetään oikeaksi.

Äänestys ja päätös:

Mietintö ”jaa”, ed. Korteniemen ehdotus ”ei”.

Toinen varapuhemies: Äänestyksessä on annettu 110 jaa- ja 49 ei-ääntä, 1 tyhjä; poissa 39. (Ään. 5)

Eduskunta on hyväksynyt mietinnön.

Voimaantulosäännös, johtolause ja nimike hyväksytään keskustelutta.

Lakiehdotusten toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

5) Hallituksen esitys laiksi opiskelijavalintarekisteristä ja ylioppilastutkintorekisteristä sekä siihen liittyviksi laeiksi

Toinen käsittely
Hallituksen esitys 59/1998 vp
Sivistysvaliokunnan mietintö 14/1998 vp

Toinen varapuhemies: Käsittelyn pohjana on sivistysvaliokunnan mietintö n:o 14. Ensin sallitaan asiasta yleiskeskustelu, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotusten yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Yleiskeskustelua ei synny.

Yksityiskohtaisessa käsittelyssä hyväksytään keskustelutta

ensimmäisen lakiehdotuksen 1—6 § ja 1 luvun otsikko, 7—9 § ja 2 luvun otsikko sekä 10—12 § ja 3 luvun otsikko, johtolause ja nimike,

toisen lakiehdotuksen 18 ja 42 §, voimaantulosäännös, johtolause ja nimike sekä

kolmannen lakiehdotuksen 15 ja 29 §, voimaantulosäännös, johtolause ja nimike.

Lakiehdotusten toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

6) Hallituksen esitys laiksi asuntojen korjausavustuksista

Toinen käsittely

Hallituksen esitys 238/1998 vp

Ympäristövaliokunnan mietintö 5/1998 vp

Toinen varapuhemies: Käsittelyn pohjana on ympäristövaliokunnan mietintö n:o 5. Ensin sallitaan asiasta yleiskeskustelu, sen jälkeen ryhdytään lakiehdotuksen yksityiskohtaiseen käsittelyyn.

Yleiskeskustelu:

Ed. Laakso: Rouva puhemies! On sinänsä tarpeellista, että väliaikaisesti tarkoitettuja asuntojen peruskorjauksesta siirrytään käytännössä tämän lain hyväksymisen kautta pysyvään järjestelmään. Ongelmahan tässä on se, että pysyvä järjestelmäkin tarvitsee varoja, ja kun hallitus budjettiesityksessään esittää 150 miljoonan markan leikkausta tämän vuoden peruskorjausmäärärahoihin, on selvää, että niitä tarpeita, joita peruskorjaukseen on olemassa, ei voida täysin tyydyttää. Ongelmahan on vuosittain ollut se, että lisäbudjeteilla on ohjattu lisämäärärahoja peruskorjaukseen. Näin varmasti tapahtuu myös ensi vuonna, mikäli tämä leikkaus budjettiesityksessä hyväksytään.

Haluan tässä yhteydessä kiinnittää huomiota siihen, että peruskorjausmäärärahojen ohjaaminen muun muassa vanhusten asuntojen välttämättömiin peruskorjauksiin mahdollistaisi sen, että yhä useampi voisi asua pitempään omassa kodissaan. Siksi peruskorjausmäärärahoja pitäisi ohjata entistä enemmän myös tähän tarkoitukseen. Pidän oikeana sitä, että ympäristövaliokunta on pitänyt hyvänä ja välttämättömänä, että näitä varoja voitaisiin tarvittaessa käyttää myös työllisyysperusteisesti.

Rouva puhemies! Tämä lakiesitys sinänsä on oikea ja tarpeellinen.

Ed. Mähönen: Arvoisa puhemies! Aivan samoin kuin ed. Laakso totean, että lakia perusasetelmaltaan on pidettävä aivan hyvänä, mutta aivan yhtä huolestunut kuin hän olen minäkin peruskorjaamiseen ja yleensä rakentamiseen suunnattujen määrärahojen niukkuudesta.

Jo vuosi sitten, kun keskusteltiin näistä asioista, hallituksen toiveena oli, että määrärahojen vähentäminen korvautuu yksityisen sektorin innokkaammalla investointihalukkuudella ja sen

toteuttamisella, mutta valitettavasti tämä innokkuus ei ainakaan ole pystynyt täysin kompensoimaan sitä menetystä, mitä määrärahoissa on, ja pelättävissä on, että ensi vuonna käy aivan samoin. Tämä tietysti koskee kaikkein kipeimmin niitä alueita, jotka eivät ole täällä Ruuhka-Suomen alueella; lähinnä Itä-Suomi on sellaista aluetta, joka tulee varmasti kärsimään. Toivottavasti myöhemmässä vaiheessa, niin kuin vähän on ministeriöiden toimesta annettu ymmärtää, jos näyttää ongelmia syntyvän, esimerkiksi lisämäärärahojen ja lisätalousarvioiden avulla voidaan rakentamiseen ja peruskorjaukseen suunnata lisää määrärahoja.

Ed. Liikane: Arvoisa rouva puhemies! Tämä lainsäädäntö on erittäin tervetullut, koska kyllähän tällä hetkellä tilanne on se, että sekä valtionhallinnossa että kunnallishallinnossa koetaan erittäin tuskallisena ja vaikeana se, että lisätalousarvioissa määrärahoja yleensä siirrellään ja lisäillään. Silloin on puuttunut meiltä maassa sellainen pitkäjänteinen työ korjaustoiminnassa. Kun maa oli todellisessa syöksykierteessä, nämä rahat olivat tosiaan tarpeellisia, mutta se tarve ei ole kyllä hävinnyt mihinkään.

Mutta ensi vuoden budjetissa näyttää leikkaus käyneen, vaikka monilla alueilla, etenkin niillä alueilla, missä ei ole uustuotantoa, pitäisi nimenomaan lisätä korjausavustuksia, jotta voitaisiin viisikymppisiä kirvesmiehiä saada työhön. Heillä on peruskorjauksen taito. Leikkaukset ovat valitettavia, sillä kuten asiantuntijat asunto- ja ympäristöjaostossa totesivat, 50 miljoonan markan lisäsatsauksella asunto-osakeyhtiötaloihin saataisiin todella paljon työllisyydessä aikaan.

Tämä lainsäädäntö on tervetullut, mutta rahaa pitää kyllä jatkossa saada enemmän kuin nyt on esitetty.

Ed. Saarino: Arvoisa rouva puhemies! On ilo yhtyä kerrankin niihin näkemyksiin, joita oppositiosta esitetään.

Meitä helsinkiläisiä on usein syytetty siitä, että kahmimme kaikki asuntotuotantomäärärahat. Korjausrakentamismäärärahat olisivat juuri niitä, jotka voisivat jakautua tasan tässä valtakunnassa, ja ne auttaisivat niitä alueita, jotka nyt kärsivät voimakkaasti juuri rakennustuotannon puutteesta.

Tässä mielessä tämä olisi myös hyvää aluepolitiikkaa, joka ei olisi sellaista normaalia avustuspolitiikkaa, vaan suuntautuisi samalla terveen asuntokannan uudistamiseen ja ylläpitämiseen.

Ed. T i u s a n e n : Arvoisa rouva puhemies! Ympäristövaliokunnassa keskusteltiin myös tätä raha-asiasta ja todettiin varsin moneen kertaan se, että se 190 miljoonaa markkaa, joka nyt on 99 budjetissa, on liian vähän. Varmasti 50 miljoonallakaan markalla näitä ongelmia ei pystyttäisi selkeästi poistamaan. Aina parempihan se silti olisi. Miksi ei pystytä? Siksi, että niitä on todella paljon, ja niitä on vuosikymmenien aikana tullut, kun on rakennettu kestävämmällä tavalla ja on tullut nimenomaan näitä kosteus- ja homevaurioita.

Puhemies! Ympäristövaliokunnan mietinnös-sä, joka on yksimielinen, on muutamia tärkeitä kohtia. Totean, että esimerkiksi tyhjillään olevan rakennuksen korjaus jälleen asuinkäyttöön on mahdollista. Tämä on myös varmistettu ministeriön suunnasta, että myös ministeriö tätä ajattelee, ja edelleenkin myös perikunnan omistuksessa olevan rakennuksen korjaus hallituksen esityksessä tarkoitettulla tavalla on mahdollista.

Ed. L a a k s o : Rouva puhemies! Todellakin 190 miljoonaa markkaa on esitetty ensi vuoden budjetissa peruskorjausmäärärahoihin. Vähennys tästä vuodesta on siis 150 miljoonaa markkaa, eli kysymys on tavattoman suuresta määrärahavähennyksestä.

Haluaisin verrata tätä 190:tä miljoonaa markkaa, joka valtion budjetissa siis tähän tarkoitukseen on, siihen tarpeeseen, joka pelkästään puolustushallinnossa on valtion omistaman kiinteistökannan pitämisessä kunnossa. Vuosittainen tarve on tuollainen 200 miljoonaa markkaa, jotta olemassa oleva kiinteistökanta ei rappeutuisi ja jotta se pysyisi edes entisellään. Vuosittain tähän tarkoitukseen ohjataan vain 70 miljoonaa markkaa. Kun kuitenkin tulevaisuudessa nämä korjaustyöt tullaan tekemään, se käytännössä merkitsee sitä, että ne tullaan tekemään paljon kalliimpina, kustannuksiltaan paljon suurempina.

Vantaalla on peruskorjauksen tarpeeksi arvioitu noin 400 miljoonaa markkaa. Meillä kytee lähiöpommi, 70-luvulla rakennettujen lähiöiden peruskorjaustarve, kuten myös Espoossa ja Helsingissä ja kokonaisuudessaan pääkaupunkiseudulla ja oikeastaan kaikissa niissä kaupungeissa, jotka 70-luvulla joutuivat paljon rakentamaan. Eli tässä olemme hyvin ison asian päällä nyt, ja sen takia tuntuu tavattoman oudolta, että tämä niin sanottu työllisyyshallitus suuressa viisaudessaan on leikkaamassa peruskorjausmäärärahoja 150 miljoonalla markalla.

Ed. L i i k k a n e n : Arvoisa rouva puhemies! Ed. Laakso puhuu asiaa. Minusta nimenomaan tarve on suuri.

Ed. Tiusaselle vastaisin, että tämä 50 miljoonaa, minkä esitin heittona, joka tuli asiantuntijoiden taholta, on todella pieni, mutta kun ajatellaan näitä peruskorjausrahoja, niitä myönnetään asunto-osakeyhtiöaloille, ja se on todella valtion kannalta edullista toimintaa, koska toistakymmentä prosenttia palautuu takaisin valtion kassaan. Minkä takia näin halpaa ja selvää työllistämiskeinoa tässä maassa ei voida ja osata käyttää oikein?

Asiantuntijoiden esitys, jotka nimenomaan tietävät, mistä puhuvat, oli se, että 50 miljoonaa markkaa vähintään pitäisi lisätä asunto-osakeyhtiöille ja 50 miljoonaa markkaa homevaurio- ja vesivauriotaloille, kouluille ym. Eli joka tapauksessa on hyvä, että kaikki olemme sitä mieltä, että määrärahaa on liian vähän. Meillä on aikaa, ja asia voidaan korjata, kun budjetti tulee saliin.

Ed. M ä h ö n e n : Arvoisa puhemies! Ed. Liikkanen mainitsi, että 10 prosenttia palautuu valtiolle. Se varmasti pitää paikkansa, mutta uskon, että se on jopa alimitoitettu luku. Tässä tuskin on vielä mukana se, mitä se merkitsee työllisyysmenojen vähentymisenä, jos saadaan rakennusihmisille töitä.

Minulla on se paha pelko, että ylipäätänsäkin, ei vain tämän asian yhteydessä vaan hyvin monessakin asiassa, ministeriöitten yhteys ei ole riittävän hyvää laatua tässä maassa. Hallintokulttuurissa on jotain keskustelemista, ja nimenomaan yhteensovittaminen syy- ja seurausilmiöitten, kustannusten ja siitä saatavien hyötyjen, osalta on puutteellista, ja siihen tässä valtakunnassa pitäisi kiinnittää erittäin paljon huomiota. Silloin me näkisimme, mitä mikäkin markka maksaa, mitä se tuottaa tai mikä on menoera, ennen ei.

Ed. T i u s a n e n : Arvoisa rouva puhemies! Hallituksen esityksen mukaisestihan nyt asunto-osakeyhtiöiltä poistuu aikaisempi malli saada se 10 prosenttia. Sitä voisi tarkastella myöskin kriittisesti, onko näin hyvä.

Toisaalta tietysti ed. Liikkasen toive 50 miljoonasta markasta on aivan oikean suuntainen, ja toivon, että valtiovarainvaliokunnassa todella tehdään hyvää työtä, ja uskon, että näin tapahtuukin. Mutta haluaisin todeta, että tämä itse home- ja kosteuspommi, joka tässä maassa on ja

johon ed. Laakso viittasi täältä vasemmalta, on sitä luokkaa, että se on miljardeissa tai kymmenissä miljardeissa, kun ajattelemme koko valtakuntaa, ja sitä ei tietenkään näillä rahoilla ratkaista. Tämä totuus vain pitäisi tunnustaa ja tunnustaa ja ryhtyä toimenpiteisiin.

Yleiskeskustelu julistetaan päättyneeksi.

Yksityiskohtaisessa käsittelyssä hyväksytään keskustelutta 1—17 §, johtolause ja nimike.

Lakiehdotuksen toinen käsittely julistetaan päättyneeksi.

7) Puhemiesneuvoston ehdotus eduskunnan työjärjestyksen muuttamisesta

Puhemiesneuvoston ehdotus 2/1998 vp
Perustuslakivaliokunnan mietintö 8/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

8) Hallituksen esitys laeiksi rangaistusten täytäntöönpanosta annetun lain, tutkintavankeudesta annetun lain, pakkokeinolain ja kansanterveyslain muuttamisesta

Hallituksen esitys 10/1998 vp
Lakivaliokunnan mietintö 17/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti ensi keskiviikon täysistuntoon.

9) Hallituksen esitys rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisessa tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä laiksi rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta annetun lain muuttamisesta

Hallituksen esitys 187/1998 vp
Lakivaliokunnan mietintö 18/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

10) Hallituksen esitys laiksi ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys 149/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 51/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

11) Hallituksen esitys laiksi jäteverolain muuttamisesta

Hallituksen esitys 159/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 52/1998 vp
Lakialoite 60/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

12) Hallituksen esitys Brasilialle suunnattuun kansainväliseen rahoitusjärjestelyyn osallistumisesta sekä valtion takauksen myöntämisestä Suomen Pankille

Hallituksen esitys 260/1998 vp
Valtiovarainvaliokunnan mietintö 53/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

13) Hallituksen esitys laiksi perusopetuslain 17 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys 261/1998 vp
Sivistysvaliokunnan mietintö 15/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

14) Lakialoite laeiksi lastensuojelulain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

Lakialoite 142/1998 vp (Virpa Puisto /sd ym.)
Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunnan mietintö 28/1998 vp
Lakialoite 131/1997 vp
Toivomusaloite 276/1997 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

15) Hallituksen esitys laiksi kuljetusten alueellisesta tukemisesta annetun lain kumoamisesta

Hallituksen esitys 138/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 28/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

16) Hallituksen esitys laiksi Vakuutusvalvontavirastosta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Hallituksen esitys 163/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 29/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

17) Hallituksen esitys laiksi vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Hallituksen esitys 226/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 30/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

18) Hallituksen esitys laiksi vakuutusyhtiölain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Hallituksen esitys 233/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 31/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

19) Hallituksen esitys laeiksi eläkesäätiölain ja vakuutuskassalain muuttamisesta

Hallituksen esitys 234/1998 vp
Talousvaliokunnan mietintö 32/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

20) Hallituksen esitys laiksi merimieslain muuttamisesta

Hallituksen esitys 235/1998 vp
Työasiainvaliokunnan mietintö 12/1998 vp

Mietintö pannaan pöydälle puhemiesneuvoston ehdotuksen mukaisesti seuraavaan täysistuntoon.

Toinen varapuhemies: Eduskunnan seuraava täysistunto on ensi tiistaina kello 14.

Täysistunto lopetetaan kello 13.56.

Pöytäkirjan vakuudeksi:

Seppo Tiitinen

